

πυκνός (τύπ. πυκινός, συνών. ραστός, πλέως, αντίθ. ἀραιός, μανός) **1.** Πυκνός/στερεός, thick/solid, Ξενοφάνης 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <βάκχοι> π υ κ ι ν ὀ ν περὶ δῶμα **2.** Πυκνός/συμπαγής, dense/compact, Παρμενίδης 8.59 νύκτ' ἀδαῆ, π υ κ ι ν ὀ ν δέμας ἐμβριθές τε Μέλισσος 7(8) π υ κ ν ὀ ν δὲ καὶ ἀραιὸν οὐκ ἂν εἴη. τὸ γὰρ ἀραιὸν οὐκ ἀνυστὸν πλέων εἶναι ὁμοίως τῷ π υ κ ν ῶ, ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιὸν γε κενεώτερον γίνεται τοῦ π υ κ ν ο ῦ 'Εμπεδοκλῆς 75.1 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν π υ κ ν ᾶ, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε. || 'Αναξαγόρας 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ π υ κ ν ὀ ν 15 τὸ μὲν π υ κ ν ὀ ν καὶ διερὸν καὶ ψυχρὸν καὶ τὸ ζοφερὸν εἰθάδε συνεχώρησεν, ἔνθα νῦν <ἡ γῆ> **3.** Πυκνός/πυκνοβαλμένος, thick/densely, 'Εμπεδοκλῆς 82.1 ταῦτά τρίχες καὶ φύλλα καὶ οἰωνῶν πτερὰ π υ κ ν ᾶ καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι 100.3 -13 καὶ σφιν ἐπὶ στομίοις π υ κ ι ν ᾶ ῖς τέττονηται ἄλοξιν ... ἀλλά μιν εἴργει ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσὼν ἐπὶ τρήματα π υ κ ν ᾶ **4.** Πυκνός/συμπιεσμένος, thick/compressed, 'Εμπεδοκλῆς 27.3 οὕτως 'Αρμονίης π υ κ ι ν ῶ κρύφῳ ἐστήρικται Σφαῖρος κυκλοτεροῆς μονίῃ περιηγεί γαίῳ 100.14 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ π υ κ ι ν ὀ ν ῥόον.

πυκνοῦν. Συμπυκνώνω, condense, Δημόκριτος A 135 (DK II 115,28) ἥλιον ἀπωθοῦντα ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀποπληττόμενον π υ κ ν ο ῦ ν τὸν ἀέρα. Πρβλ. πυκνός, πύκνωσις, πυκνάρμων.

πύκνωσις (ἀντίθ. μάνωσις). Πύκνωση/συμπύκνωση, condensation, 'Αναξιμένης A 5 (DK I 91,23) Θεόφραστος ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ τὴν μάνωσιν εἴρηκε καὶ π ύ κ ν ω σ ι ν. Πρβλ. πυκνός, πυκνοῦν, πυκνάρμων.

πύλη. Πύλη, gate, Παρμενίδης 1.11-17 ἔνθα π ύ λ α ι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων ... π υ λ έ ω ν ἄπο 'Εμπεδοκλῆς 100.19 ἀμφὶ π ύ λ α ς ἠθμοῖο δυσηχέος ἄκρα κρατύνων. || Πυθαγόρειοι 1a (DK I 450,13) ἡλίου π ύ λ α ς καλεῖ τοὺς ὀφθαλμούς.

πύματος (συνών. ἔσχατος). Ἐσχατος/ἐξωτερικός, last/external, Παρμενίδης 8.42-44 αὐτὰρ ἐπεὶ πεῖρας π ύ μ α τ ο ν, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαίρης ἐναλίγκιον ὄγκῳ, μεσ-

σύθεν ἰσοπαλές πάντη Ἑμπεδοκλῆς 100.1-2 ὧδε δ' ἀναπνεῖ
πάντα καὶ ἐκπνεῖ· πᾶσι λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες πύματον
κατὰ σῶμα τέτανται.

πυνθάνεσθαι 1. Μαθαίνω/πληροφοροῦμαι, learn/be informed, Παρμενίδης 1.28 χρεὼν δέ σε πάντα πυνθέσθαι 10.4 ἔργα τε
κύκλωπος πέυσῃ περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν Ἑμπεδοκλῆς 2.9
πὺν δ' οὖν, ἐπεὶ ὧδ' ἐλιάσθης, πέυσεαι οὐ πλέον ἢ βροτεῖη
μῆτις ὄρωρεν 111.2 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος
ἄλλαρ πέυσῃ, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα **2.** Ἐρω-
τῶ/ζητῶ, ask/inquire, Ἑμπεδοκλῆς 112.11 οἱ μὲν μαντοσυνέων
κεχρημένοι, οἱ δ' ἐπὶ νόσων παντοίων ἐπύθοντο κλυεῖν εὐη-
κέα βάζιν. Πρβλ. μανθάνειν, γι(γ)νώσκειν, εἰδέναι.

πύον. Πύον, pus, Ἑμπεδοκλῆς 68 μηνὸς ἐν ὀγδοάτῳ δεκάτῃ
πύον ἔπλετο λευκόν.

πῦρ 1. Πῦρ/φωτιά, fire, Ξενοφάνης 22.1 παρ πυρὶ χορὴ
τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ Ἑράκλειτος 67 ἀλλοιοῦται δὲ
(sc. ὁ θεός) ὅκωσπερ <πῦρ>, ὁπότεν συμμιγῇ θνώμασιν, ὀνομά-
ζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστου Ἑμπεδοκλῆς 52 πολλὰ δ' ἔνερθ(ε) οὐ-
δεὸς πυρὰ καίεται 84.2-7-11 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων ὠπλίσ-
σατο λύχρον χειμερίην διὰ νύκτα, πυρὸς σέλας αἰθομένοιο, ἄφας
παντοίων ἀνέμων λαμπιῆρας ἀμοργούς ... ὥς δὲ τότε ἐν μήνιγξιν
ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ ... αἶ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον
ἀμφιναέντος, πῦρ δ' ἔξω διέσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν Πυθα-
γόρειοι C 6 (DK I 465,22) μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν **2.** Τὸ Πῦρ
(ὥς κοσμικὴ ἀρχή), Fire (as a cosmic principle), Ἑράκλειτος
A 14α (DK I 147,13) πῦρ ... αἰίζων 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν
ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ἦν αἰὲ καὶ
ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ αἰίζων, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμε-
νον μέτρα 31 πυρὸς τροπαὶ πρῶτον θάλασσα, θαλάσσης δὲ τὸ μὲν
ἡμισυ γῆ, τὸ δὲ ἡμισυ πρηστήρ 66 πάντα ... τὸ πῦρ ἐπελθὼν κρινεῖ
καὶ καταλήφεται 90 πυρὸς τε ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα καὶ πῦρ
ἀπάντων ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός **3.** Τὸ
πῦρ (ὥς στοιχεῖο), fire (as an element), Μέλισσος 8(2) εἰ γὰρ
ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ Ἑμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ